

Pokud pak stížnost směřuje proti výroku ad 1., neshledal ji nss důvodnou.

St-l uplatňuje proti státu nárok na aktivní služební požitky státního úředníka VII. hodn. třídy ve stavu konceptního úřednictva při politické správě na Slovensku za dobu od 1. června 1920 do 28. února 1921.

Tento svůj nárok opírá st-l o předpoklad, že byl v uvedené době již státním úředníkem; žal. úřad nepřiznal pak st-li tento nárok právě z důvodu, že st-l v uvedené době státním úředníkem nebyl.

Podle § 7 služ. pragm. (zákon ze dne 25. ledna 1914 č. 15 ř. z.) začíná služební poměr státního úředníka k státu dnem, kdy byl doručen jmenovací dekret, leč že by v dekretu tom byl výslovně ustanoven jiný den.

Žal. úřad vycházel z toho, že st-l byl jmenován státním úředníkem dekretem min. vnitra ze dne 31. července 1919; v tomto dekretu není vůbec zmínky o tom, od kterého dne byl st-l jmenován státním úředníkem.

Že by st-l byl býval jmenován státním úředníkem nějakým jiným aktem nežli zmíněným dekretem min. vnitra, není ze spisů zřejmo a st-l také v řízení správním to neuvádí. Pokud st-l nyní ve stížnosti, vznesené k nss-u, uvádí, že byl jmenován státním úředníkem již výnosem min. pro Slov. č. —, intimovaným mu výnosem župana župy oravské ze dne 11. ledna 1919 č. —, přivádí tím k platnosti okolnosti, které v řízení správním neuplatňoval, a k nimž nss nemůže ovšem vzhledem k §§ 5 a 6 zák. o ss vůbec hleděti; jen mimochodem se podotýká, že zmíněný výnos — jak byl st-li intimován výnosem župana, který st-l ke stížnosti připojil — neobsahuje vůbec výroku o tom, že st-l byl tímto výnosem jmenován státním úředníkem, naopak jde z výnosu toho zřejmě na jevo, že st-l byl jím dočasně potvrzen ve své dosavadní hodnosti, t. j. v hodnosti hlavního služného, tedy úředníka župního.

Byl-li tedy st-l, jak žal. úřad v souhlasu se spisy správními předpokládal, jmenován státním úředníkem dekretem min. vnitra ze dne 31. července 1919, v němž nebylo vůbec zmínky o tom, od kterého dne byl st-l tímto dekretem jmenován státním úředníkem, pak mohl podle jasného znění § 7 služ. pragm. vzniknouti služební poměr st-le jako státního úředníka teprve dnem, kdy tento dekret byl doručen.

Jak nesporno, byl tento dekret st-li doručen teprve dne 12. března 1921. Služební poměr st-le jako státního úředníka vznikl tedy teprve tímto dnem.

Nebyl-li však st-l před tímto dnem vůbec státním úředníkem, pak není tu dán onen předpoklad, o nějž st-l opírá svůj nárok na služební požitky za dobu spadající před tento den.

Právem tedy nepřiznal žal. úřad st-li proti státu nárok na sporné služební požitky.

Č. 2291.

Státní úředníci (Slovensko): Vyměřil-li úřad vdově po obvodním notáři zaopatřovací požitky, jakoby zemřelý byl úředníkem župním, ač vdova tvrdila, že byl jmenován úředníkem státním,

jest povinností úřadu, aby straně s věcným rozhodnutím oznámil, jak tuto prejudiciální otázku vyřešil.

(Nález ze dne 30. dubna 1923 č. 7602.)

Věc: Ema K. v M. proti župnímu administrativnímu výboru župy Spišské v Levoči o státní zaopatřovací požitky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím župního administrativního výboru župy Spišské v Levoči z 15. července 1922 vyměřeny byly st-lce jako vdově po obvodním notáři v K. zaopatřovací požitky podle § 39 penzijního statutu obvodních a obecních notářů č. 11.637/557 dle platu, jež požíval posléze její zemřelý muž ve službě Spišské župy.

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí pro jeho nezákonnost namítá v první řadě, že zemřelý muž st-lčin byl podle dekretu min. pro Slov. ze dne 15. března 1921 č. — ode dne 1. srpna 1920 jmenován státním úředníkem republiky čsl.

O této stížnosti uvažoval nss takto:

Žal. úřad vyměřil st-lce zaopatřovací požitky jako vdově po župním úředníku. Předpokládal tedy, že st-lčin muž v den svého úmrtí nebyl státním úředníkem republiky čsl.

Otázku, byl-li jím či nebyl, musil si žal. úřad ujasnit dříve, než se pustil do řešení věci samé, ať již se dal při tom vésti rozhodnutím úřadu, jenž jest po zákonu příslušný, aby otázku charakteru úředníka státního pravoplatně mohl rozřešit a jenž tak po provedeném řádném řízení se stranou také učinil, anebo ať si již žal. úřad sám na základě skutkového bezvadně zjištěného podkladu tuto otázku jako prejudiciální rozluštil.

Ale v obou případech měl úřad zároveň s věcným rozhodnutím učinit straně sdělení i o tom, jak tuto prejudiciální otázku vyřešil.

Vyrozumění to musí se pak vždy státi takovým způsobem, aby strana mohla se včas, na pravém místě a pravým způsobem proti řešení tomu bránit, zejména aby věděla, který úřad otázku rozřešil, jak a proč ji tak řešil.

Není-li to vše z rozhodnutí úřadu dostatečně zřejmo, trpí rozhodnutí samo podstatnou vadou, která straně znemožňuje veškerou obranu proti tomu kterému rozhodnutí a nss-u jakékoli přezkoumávání.

Žal. úřad dle tohoto předpisu řízení se nezachoval, do svého rozhodnutí řešení otázky prejudiciální a její konkrétní rozřešení nepojal, i zavinil tím podstatnou neúplnost svého rozhodnutí, pročez bylo je zrušiti dle § 6, odst. 2 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývat se ještě dalším obsahem stížnosti.

Č. 2292.

Okrení úředníci: * Pro porovnání s požitky státního úředníka za účelem vypočtení drahotných přídavků dle zákona č. 312/20 jest u úředníka okresu samosprávného rozhodnou doba ve službě samosprávné jemu započítaná nebo započitatelná.

(Nález ze dne 30. dubna 1923 č. 7886).